

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm bốn mươi bảy

Vai trò của các phong trào tôn giáo trong việc định hình chính trị Hoa Kỳ: Từ Pat Robertson đến Liên minh Cơ Đốc

Jeff Pippenger

2024-03-20

Chúng tôi đã kết thúc bài viết trước bằng đoạn sau:

"Quyền năng làm phép lạ được bày tỏ qua thông linh thuật sẽ tác động chống lại những ai chọn vâng phục Đức Chúa Trời hơn là loài người. Những thông điệp từ các linh hồn sẽ tuyên bố rằng Đức Chúa Trời đã sai họ đến để thuyết phục những người khước từ ngày Chủ nhật về sai lầm của họ, khẳng định rằng luật pháp của đất nước phải được tuân theo như luật pháp của Đức Chúa Trời. Họ sẽ than thở về sự gian ác lớn lao trong thế gian và tán đồng lời chứng của các giáo sĩ rằng tình trạng suy đồi đạo đức là do sự xúc phạm tính thánh của ngày Chủ nhật. Sự phản nộ lớn sẽ bùng lên chống lại tất cả những ai từ chối chấp nhận lời chứng của họ." Đại Tranh Chiến, 589, 590.

“Lời chứng của các giáo sĩ rằng tình trạng suy đồi đạo đức là do sự xúc phạm ngày Chủ nhật” là một cột mốc trong lịch sử dẫn đến việc áp đặt việc thờ phượng Mặt Trời tại Hoa Kỳ. Pat Robertson, nhà truyền đạo trên truyền hình người Mỹ và là người sáng lập Mạng lưới Truyền hình Cơ đốc (CBN) và Liên minh Cơ đốc, đã tranh cử Tổng thống Hoa Kỳ trong các cuộc bầu cử sơ bộ của Đảng Cộng hòa năm 1988. Chiến dịch của Robertson tập trung vào việc huy động cử tri Cơ đốc bảo thủ và vận động cho các vấn đề xã hội và đạo đức phù hợp với niềm tin Tin Lành của ông. Vào thời kỳ cuối cùng, năm 1989, trong lịch sử của người đầu tiên trong tám vị tổng thống sau cùng, nhà lãnh đạo và người sáng lập Liên minh Cơ đốc đã tranh cử tổng thống. Nhiệm kỳ tổng thống của Reagan tiêu biểu cho lịch sử của vị tổng thống Cộng hòa cuối cùng.

Những sự phán xét của Đức Chúa Trời sắp tạo ra bối cảnh làm ứng nghiệm đoạn trước từ tác phẩm The Great Controversy, và tương đồng với công việc của Christian Coalition. Christian Coalition ra đời để giải quyết những vấn đề đạo đức và xã hội mà Bà White xác định là không thể giải quyết bởi những người nắm giữ quyền lực trong chính quyền. Christian Coalition trong lịch sử thời Reagan đại diện cho một phong trào tương tự trong tương lai rất gần. Về mặt tiên tri, Christian Coalition được tiêu biểu bởi Phong trào Cải cách Quốc gia trong cuộc khủng hoảng về luật Chủ nhật gắn liền với các Dự luật Blair vào những năm 1880 và 1890. Phong trào Cải cách Quốc gia được thành lập năm 1888, và Bà White đã trực tiếp đề cập đến phong trào đó trong các trước tác của bà.

Một cuộc khủng hoảng lớn đang chờ đợi dân sự của Đức Chúa Trời. Một cuộc khủng hoảng đang chờ đợi thế giới. Cuộc tranh đấu trọng đại nhất của mọi thời đại đang ở ngay trước mắt chúng ta. Những sự kiện mà suốt hơn bốn mươi năm qua, dựa trên thẩm quyền của lời tiên tri, chúng ta đã tuyên bố là sắp xảy ra, nay đang diễn ra ngay trước mắt chúng ta. Hiện nay, vấn đề sửa đổi Hiến pháp nhằm hạn chế tự do lương tâm đã được thúc đẩy và đặt lên bàn các nhà lập pháp của quốc gia. Vấn đề cưỡng bách việc giữ ngày Chủ nhật đã trở thành mối quan tâm và

vấn đề trọng yếu của cả quốc gia. Chúng ta biết rõ kết quả của phong trào này sẽ là gì. Nhưng chúng ta đã sẵn sàng cho sự việc ấy chưa? Chúng ta đã trung tín chu toàn nhiệm vụ mà Đức Chúa Trời đã giao cho chúng ta là cảnh báo cho dân chúng về mối nguy hiểm trước mắt họ chưa?

Có nhiều người, ngay cả trong số những người tham gia phong trào cưỡng chế việc giữ ngày Chủ nhật, bị mù quáng trước những hậu quả sẽ theo sau hành động này. Họ không thấy rằng họ đang đánh thẳng vào tự do tôn giáo. Có nhiều người chưa bao giờ hiểu những yêu cầu của ngày Sa-bát trong Kinh Thánh và nền tảng giả dối mà trên đó thể chế Chủ nhật được xây dựng. Bất kỳ phong trào nào ủng hộ lập pháp tôn giáo thực chất là một hành vi nhượng bộ giáo hoàng quyền, vốn suốt bao thế kỷ đã không ngừng gây chiến chống lại tự do lương tâm. Việc giữ ngày Chủ nhật tồn tại như một cái gọi là thiết chế Cơ Đốc là nhờ “sự mầu nhiệm của tội ác”; và việc cưỡng chế nó sẽ là một sự thừa nhận mặc nhiên những nguyên tắc vốn là chính viên đá góc của La Mã giáo. Khi quốc gia chúng ta chối bỏ các nguyên tắc của chính thể mình đến mức ban hành một luật Chủ nhật, thì chủ nghĩa Kháng Cách, qua hành động này, sẽ bắt tay với giáo hoàng giáo; điều đó chẳng gì khác hơn là thổi sinh khí cho nền bạo quyền đã từ lâu hằng háo hức rình chờ cơ hội để trở dậy trở lại thành nền chuyên chế hoạt động.

Phong trào Cải cách Quốc gia, khi thi hành quyền lực lập pháp về tôn giáo, sẽ, khi được phát triển hoàn toàn, bộc lộ cùng sự không khoan dung và đàn áp như đã từng ngự trị trong các thời đại trước. Khi ấy, các hội đồng của loài người đã tự nhận lấy những đặc quyền thuộc về Thượng Đế, nghiền nát tự do lương tâm dưới quyền lực chuyên chế của họ; và giam cầm, lưu đày cùng cái chết đã xảy đến với những ai chống lại các mệnh lệnh của họ. Nếu giáo quyền La Mã hoặc các nguyên tắc của nó lại một lần nữa được hợp pháp hóa để nắm quyền, ngọn lửa bách hại sẽ lại được nhóm lên chống lại những người không chịu hy sinh lương tâm và chân lý để chiều theo những sai lầm phổ biến. Điều ác này đang sắp trở thành hiện thực.

Khi Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta ánh sáng bày tỏ những hiểm nguy trước mắt, làm sao chúng ta có thể đứng trong sạch trước mặt Ngài nếu chúng ta lơ là không dốc hết mọi nỗ lực trong khả năng của mình để đem điều ấy đến với mọi người? Chúng ta có thể yên tâm để họ đối diện với vấn đề trọng đại này mà không hề được cảnh báo sao?

Trước mắt chúng ta là viễn cảnh về một cuộc đấu tranh liên tục, với nguy cơ bị bỏ tù, mất mát tài sản, và thậm chí cả mạng sống, để bảo vệ luật của Đức Chúa Trời, vốn bị các luật của loài người làm cho vô hiệu. Trong tình cảnh này, sự khôn khéo theo thế gian sẽ thúc giục bề ngoài tuân thủ luật pháp của đất nước, để giữ gìn hòa bình và hòa hợp. Và có những người thậm chí sẽ viện dẫn Kinh Thánh để cổ vũ cách làm như vậy: "Mọi người phải vâng phục các quyền bính ở trên... Các quyền bính hiện có đều do Đức Chúa Trời thiết lập."

"Nhưng đường lối của các tôi tớ Đức Chúa Trời trong các thời đại trước thì thế nào? Khi các môn đồ rao giảng Đấng Christ và Ngài chịu đóng đinh, sau sự sống lại của Ngài, các nhà cầm quyền đã truyền lệnh cho họ không được nói nữa cũng không được dạy dỗ trong danh Đức Chúa Giê-xu. Nhưng Phi-e-rơ và Giăng đáp rằng: Hãy xét xem trước mặt Đức Chúa Trời, nghe theo các ông hơn là nghe theo Đức Chúa Trời, điều ấy có phải chăng. Vì chúng tôi không thể không nói về những điều chúng tôi đã thấy và đã nghe.' Họ tiếp tục rao giảng Tin Lành cứu rỗi bởi Đấng Christ, và quyền năng của Đức Chúa Trời đã xác chứng cho sứ điệp." Những Lời

Chúng, quyển 5, 711–713.

Những sự phán xét của Đức Chúa Trời sắp tạo ra một môi trường trong các lĩnh vực xã hội, kinh tế và tôn giáo tại Hoa Kỳ, môi trường này tạo nên cơ sở để các nhà lãnh đạo tôn giáo bắt đầu kêu gọi phục hưng đạo đức công cộng, như đã được thể hiện trong những năm 1880 và 1890, và rồi một lần nữa trong lịch sử của vị tổng thống đã đánh dấu thời kỳ cuối cùng vào năm 1989. "Một cơn khủng hoảng lớn đang chờ đợi dân của Đức Chúa Trời. Một cơn khủng hoảng đang chờ đợi thế giới." Bà White nêu hai câu hỏi, "Khi Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta ánh sáng bày tỏ những hiểm nguy ở phía trước, làm sao chúng ta có thể đứng ngay thẳng trước mặt Ngài nếu chúng ta bỏ qua việc dốc hết mọi nỗ lực trong khả năng của mình để đem điều ấy đến với dân chúng? Chúng ta có thể bằng lòng để họ đối mặt với vấn đề trọng đại này mà không được cảnh báo chăng?"

Đã có ánh sáng nào soi tỏ những hiểm nguy trước mắt chúng ta? Và nếu không có ánh sáng, thì làm sao một Đức Chúa Trời yêu thương có thể buộc dân sự Ngài chịu trách nhiệm vì đã không trình bày một thông điệp cảnh báo, nếu họ chưa từng nghe thông điệp cảnh báo ấy? Bạn đọc thân mến, bạn sẽ phải chịu trách nhiệm về ánh sáng được trình bày trong những bài viết này.

Những mô tả cụ thể trong các bài viết này về các đặc điểm của thế lực con rỗng của Đảng Dân chủ, thế lực tiên tri giả của Đảng Cộng hòa, thế lực giáo hoàng, Hội giáo và Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê, cũng như Israel theo nghĩa đen, sẽ bị các thế lực đương quyền coi là ngôn từ thù hận, nhưng đó là sứ điệp từ Lời Đức Chúa Trời được xác lập bằng phương pháp dòng trên dòng, và những dòng ấy đang kêu lên rằng các sự phán xét của Đức Chúa Trời sắp gia tăng và leo thang về tàn suất.

Về phương diện tiên tri, Liên minh Kitô giáo được hình thành trong bối cảnh lịch sử ngay trước thời kỳ cuối cùng vào năm 1989 mang một ý nghĩa trọng yếu vượt hơn việc chỉ đơn thuần là sự song song với thập niên 1880 và 1890. Trong đoạn văn mà chúng ta vừa trích dẫn từ Bà White, bà xác định thuyết thông linh là một trong hai phương cách Sa-tan dùng để giam cầm thế gian, rồi dành đôi lời bàn đến những phép lạ mà hắn sẽ thực hiện.

Sau cuộc bầu cử năm 1988, tức là sau khi Christian Coalition xuất hiện, đã có một sự bày tỏ to lớn qua các phép lạ của Sa-tan trong lãnh địa của Con Rỗng, lãnh địa của Con Thú và lãnh địa của Tiên tri giả. Điều quan trọng là phải định vị những hiện tượng này cho chính xác, vì chúng tiêu biểu cho sự xuất hiện của Sa-tan mạo nhận làm Đấng Christ sau đạo luật Ngày Chủ Nhật sắp đến tại Hoa Kỳ.

Trong thế giới Công giáo, vào thập niên 1990, thế giới đã chứng kiến các cuộc hiện ra của cái gọi là "trình nữ Maria", cùng với những phép lạ đi kèm như tượng các thánh rỉ máu, những hiện tượng hiện hình trên bầu trời, mưa cánh hoa từ bầu trời quang đãng, và những phép lạ ma quỷ lộ bịch khác. Trong thời gian ấy, đám đông ở khắp nơi trên thế giới, hàng nghìn người, đã đổ xô hành hương, bị cuốn vào những ảo tưởng do các sự kiện này tạo ra. Người ta đã viết sách về chúng, các nhà báo đã điều tra, các tạp chí như Time và Newsweek đưa những chuyện này lên trang bìa.

Trong lãnh địa của con rỗng, các pho tượng Ấn giáo tại Ấn Độ đã biểu hiện những phép lạ của Sa-tan qua việc các tượng uống các lễ vật là thức uống, đựng trong thìa hoặc cốc, được đặt lên

miệng tượng. Hiện tượng khởi phát tại một ngôi làng nhỏ ở Ấn Độ đã lan rộng khắp cả nước, như những con ếch của Ai Cập. Bản tin truyền hình của BBC đã tường thuật hiện tượng này, và rồi, như một ý nghĩ chợt nảy ra, phóng viên BBC trên truyền hình nêu câu hỏi: "Không biết điều gì sẽ xảy ra nếu ngày mai chúng ta đến Bảo tàng Luân Đôn và dâng cho một trong các tượng Ấn giáo một cốc sữa?" Bản tin truyền hình buổi tối ngày hôm sau cho thấy chính phóng viên đó tại Bảo tàng Luân Đôn, và khi máy quay đang ghi hình, ông dâng một cốc sữa cho một pho tượng Ấn giáo lớn. Khi chiếc cốc chạm vào môi tượng, sữa lập tức bị hút vào trong tượng.

Trong tinh thần duy linh của các lời tiên tri của người bản địa châu Mỹ, con bò rừng trắng có tên "Miracle" đã chào đời vào ngày 20 tháng 8 năm 1994 tại trang trại của Dave và Valerie Heider gần Janesville, Wisconsin. Miracle sinh ra với bộ lông trắng, và việc nó chào đời được một số người xem là sự ứng nghiệm của một lời tiên tri của người bản địa châu Mỹ. Trong nhiều truyền thống của người bản địa châu Mỹ, sự ra đời của một con bò rừng trắng được coi là một sự kiện linh thiêng và trọng đại, biểu trưng cho sự đoàn kết, hòa bình và đổi mới tinh thần. Miracle đã thu hút sự chú ý rộng rãi và trở thành biểu tượng của hy vọng và ý nghĩa tâm linh đối với nhiều người. Lời tiên tri về con bò rừng trắng có thể truy nguyên và gắn trực tiếp với thánh tích thiêng liêng nhất của tôn giáo duy linh của người bản địa châu Mỹ, bởi vì chính trong câu chuyện khởi nguyên về con bò rừng trắng mà "piece pipe" được đưa vào văn hóa.

Năm 1994, trong lãnh vực của tiên tri giả thuộc phái Tin Lành bội giáo, phong trào "Cười Thánh", còn được gọi là "Phước Lành Toronto", đã khởi phát vào tháng Giêng năm 1994 tại Hội Thánh Toronto Airport Vineyard (nay được gọi là Catch The Fire Toronto) ở Toronto, Ontario, Canada. Trong chuỗi nhóm phục hưng do các mục sư John và Carol Arnott hướng dẫn, hiện tượng cười không thể kiểm soát, cùng với các biểu hiện khác như run rẩy, khóc lóc, ngã xuống, hoặc bắt chước loài vật và các âm thanh của chúng (thường được gọi là "ngã dưới quyền năng của Thánh Linh" hoặc "say trong Chúa"), đã bắt đầu xuất hiện giữa hội chúng.

Tiếng cười và các biểu hiện khác được những người tham dự quy cho sự hiện diện và công việc của Đức Thánh Linh, dẫn đến việc thuật ngữ "Holy Laughter" được dùng để mô tả hiện tượng này. Các buổi nhóm phục hưng tại Toronto Airport Vineyard Church đã thu hút sự chú ý và khách tham dự từ khắp nơi trên thế giới, khiến phong trào lan rộng đến các hội thánh và cộng đồng khác. Người ta từ khắp thế giới đã đến để trải nghiệm tiếng cười ấy; và khi họ trở về các hội thánh quê nhà, những hội thánh đó thường sau đó bắt đầu xuất hiện các biểu hiện tà linh tương tự.

Pat Robertson đã thành lập Christian Broadcasting Network (CBN) vào năm 1960. CBN là một trong những mạng lưới truyền hình đầu tiên dành riêng cho các chương trình Kitô giáo và đã đóng vai trò quan trọng trong sự phát triển của ngành phát thanh truyền hình Kitô giáo tại Hoa Kỳ. Qua nhiều năm, CBN đã mở rộng phạm vi tiếp cận và tầm ảnh hưởng của mình thông qua truyền hình, phát thanh và truyền thông số, trở thành một trong những tổ chức truyền thông Kitô giáo lớn nhất thế giới.

Năm 1988, ông thành lập Christian Coalition và tranh cử chức tổng thống Hoa Kỳ. Niềm tin của ông bắt nguồn từ National Reform Movement và Lord's Day Alliance. Cả hai tổ chức đó đều ra đời vào năm 1888 và vận động cho nhiều cải cách xã hội dựa trên các nguyên tắc Kitô giáo, bao gồm

việc cấm rượu, quyền bầu cử của phụ nữ và việc tuân giữ ngày Sa-bát (Chủ nhật) như một ngày nghỉ ngơi và thờ phượng. Phong trào này chịu ảnh hưởng của Tin Lành Phúc Âm và tìm cách thiết lập một "quốc gia Kitô giáo" được định hướng bởi các nguyên tắc Kinh Thánh. Robertson đại diện cho cùng những nguyên tắc như cả National Reform Movement và Lord's Day Alliance. Vì lý do đó, ông cũng thành lập Đại học Regent.

Pat Robertson thành lập Đại học Regent vào năm 1977, phù hợp với giáo lý Công giáo mà William Miller đã mạnh mẽ phản đối. Công giáo và Tin Lành bội đạo sử dụng một phương pháp luận Kinh Thánh mang tính Sa-tan, phương pháp này, bên cạnh những hoa trái không được thánh hóa khác, còn tạo ra niềm tin rằng sẽ có một nghìn năm hòa bình trước khi Chúa Giê-su thật sự trở lại. Robertson tin rằng trường đại học của ông đào tạo nam nữ trở thành những người sẽ điều hành chính quyền nghìn năm của Đấng Christ trong thời kỳ Thiên niên kỷ theo Kinh Thánh. Thuật ngữ "regent" có nghĩa là người nhiếp chính, tức là người thay mặt một nhà cai trị hay quân vương khi vị này ở ngoài đất nước.

Trước thời kỳ cuối cùng vào năm 1989, bắt đầu ít nhất là từ năm 1960, các tổ chức tương ứng trong thời hiện đại với những tổ chức đã thúc đẩy việc lập pháp về ngày Chủ nhật vào năm 1888 đã xuất hiện trên vũ đài lịch sử. Sau năm 1989, những sự biểu hiện của Sa-tan đã làm rung chuyển cả ba thành tố trong lĩnh vực tôn giáo của con rồng, con thú và tiên tri giả. Đức Chúa Jê-sus luôn đồng nhất sự kết thúc của một sự việc với sự khởi đầu của sự việc ấy, và năm 1989, "thời kỳ cuối cùng" trong câu bốn mươi của Đa-ni-ên chương mười một, mở đầu một thời kỳ tiên tri kết thúc bằng đạo luật ngày Chủ nhật sắp đến của câu bốn mươi một. Khi đạo luật ngày Chủ nhật ấy đến, Sa-tan xuất hiện để "mạo nhận" Đấng Christ, và hành vi lừa dối đỉnh cao của hắn bắt đầu, kèm theo các phép lạ và sự chữa lành.

Lịch sử mở đầu cho thời kỳ tiên tri ấy xác định một hoạt động của một phong trào Tin Lành bội đạo, dẫn đến luật ngày Chủ nhật, điều đã được tiêu biểu bởi năm 1989, là khởi điểm của thời kỳ đó. Năm 1989, "bức tường" của "bức màn sắt" sụp đổ, và vào cuối thời kỳ này "bức tường phân cách giữa Giáo hội và Nhà nước" sụp đổ. Điểm khởi đầu của thời kỳ này đánh dấu hai vị tổng thống đầu tiên trong số tám vị tổng thống cuối cùng. Khởi đầu đánh dấu việc Giáo triều Rô-ma đánh bại kẻ thù là chủ nghĩa vô thần ở Liên Xô, và kết thúc đánh dấu việc Giáo triều đánh bại kẻ thù là phái Tin Lành tại Hoa Kỳ. Khởi đầu xác định người đầu tiên trong số tám vị tổng thống ấy (một người thuộc Đảng Cộng hòa) bắt tay với Phản Kitô trong lời tiên tri Kinh Thánh, và kết thúc đánh dấu người cuối cùng trong số tám vị tổng thống ấy bắt tay với Phản Kitô trong lời tiên tri Kinh Thánh. Vị tổng thống đầu tiên đó được hiểu là chịu trách nhiệm làm sụp đổ bức tường, còn vị cuối cùng là người sẽ xây bức tường.

Phong trào Cải cách Quốc gia hiện đại bắt đầu vào năm 1960 và kéo dài cho đến thời kỳ tận cùng vào năm 1989. Sau cuộc bầu cử, các phép lạ của Sa-tan đã khởi sự. Trước khi có luật Chủ nhật, biểu hiện sau rốt của các nhà cải cách quốc gia sẽ lại trở dậy về mặt chính trị. Đến thời điểm luật Chủ nhật, đã đến lúc cho công việc lạ lùng của Sa-tan. Trước luật Chủ nhật, sẽ, do tất yếu mang tính tiên tri, phải có những sự đoán phạt không những tước bỏ sự thịnh vượng quốc gia của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ, mà những sự đoán phạt ấy cũng, do tất yếu mang tính tiên tri, phải nghiêm trọng và đáng kinh sợ đến mức đặt nền tảng lý luận cho phép những người trong phong trào cải

cách quốc gia sau rốt, tức những người theo chủ nghĩa dân tộc Cơ Đốc, xác định rằng nguyên nhân của những sự đoán phạt ấy chính là các công dân đang xúc phạm điều họ gọi là Ngày của Chúa.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Nếu dân chúng ta cứ tiếp tục giữ thái độ thờ ơ như bấy lâu nay, Đức Chúa Trời không thể tuân đổ Thánh Linh của Ngài trên họ. Họ chưa sẵn sàng để hợp tác với Ngài. Họ không tỉnh thức trước tình hình và không nhận ra mối nguy đang đe dọa. Ngay bây giờ, hơn bao giờ hết, họ cần ý thức sâu sắc nhu cầu về sự cảnh giác và hành động phối hợp.

Công việc riêng biệt của sứ điệp thiên sứ thứ ba chưa được nhìn nhận đúng tầm quan trọng của nó. Đức Chúa Trời muốn dân Ngài tiến xa hơn nhiều so với vị thế mà họ đang có ngày nay. Nhưng nay, khi thời điểm hành động đã đến, họ lại còn phải lo chuẩn bị. Khi những người Cải cách Quốc gia bắt đầu thúc đẩy các biện pháp hạn chế tự do tôn giáo, các anh em lãnh đạo của chúng ta lẽ ra phải nhảy bén trước tình hình và lẽ ra phải hết lòng làm việc để chống lại những nỗ lực ấy. Không phải theo ý định của Đức Chúa Trời mà ánh sáng—chính lẽ thật hiện tại họ cần cho thì giờ này—lại bị giữ khỏi dân chúng ta. Không phải tất cả các mục sư của chúng ta đang rao giảng sứ điệp thiên sứ thứ ba đều thật sự hiểu sứ điệp ấy gồm những gì. Phong trào Cải cách Quốc gia đã bị một số người xem là ít quan trọng đến nỗi họ không cho là cần phải chú ý nhiều đến nó, thậm chí còn nghĩ rằng làm như vậy là đang dành thời gian cho những vấn đề khác biệt với sứ điệp thiên sứ thứ ba. Nguyên Chúa tha thứ cho anh em chúng ta vì đã giải thích sứ điệp dành cho thì giờ này theo cách như vậy.

Người dân cần được đánh thức về những mối nguy hiểm của thời điểm hiện nay. Những người canh gác đang ngủ quên. Chúng ta đã chậm trễ nhiều năm. Hãy để những người canh gác đứng đầu thấy rõ sự cần thiết cấp bách của việc biết tự cảnh giác, kéo họ đánh mất những cơ hội đã được trao cho họ để nhận ra những mối nguy hiểm.

Nếu những người lãnh đạo trong các hội nghị của chúng ta hiện nay không chấp nhận sứ điệp Đức Chúa Trời gửi cho họ và không đi vào hàng ngũ để hành động, các hội thánh sẽ chịu tổn thất lớn. Khi người lính canh, thấy gươm đang đến, thổi kèn với tiếng kèn rõ ràng, những người dọc theo chiến tuyến sẽ vang lại lời cảnh báo, và mọi người đều có cơ hội chuẩn bị cho cuộc xung đột. Nhưng quá thường khi người lãnh đạo đứng do dự, dường như nói: "Chúng ta đừng quá vội vã. Có thể có sự lầm lẫn. Chúng ta phải cẩn thận kẻo gây báo động giả." Chính sự do dự và bất định của ông đang kêu lên: "'Bình an và an toàn.' Đừng kích động. Đừng hoảng sợ. Vấn đề tu chính tôn giáo này đã bị thổi phồng quá mức cần thiết. Sự náo động này rồi sẽ lắng xuống." Như vậy, thực chất là ông chối bỏ sứ điệp do Đức Chúa Trời sai đến, và lời cảnh báo vốn nhằm khuấy động các hội thánh đã không làm được công việc của nó. Tiếng kèn của người lính canh không phát ra âm thanh dứt khoát, và dân sự không chuẩn bị cho trận chiến. Người lính canh hãy coi chừng, kẻo vì sự do dự và trì hoãn của mình mà các linh hồn bị bỏ mặc cho diệt vong, và huyết của họ sẽ bị đòi nơi tay ông.

Chúng ta đã mong đợi suốt nhiều năm việc ban hành một đạo luật về ngày Chủ nhật trên đất nước chúng ta; và nay, khi phong trào ấy đã ập đến ngay trước mắt, chúng ta hỏi: Liệu dân chúng ta có làm tròn bổn phận trong việc này chăng? Há chúng ta không thể góp sức giương cao ngọn cờ và kêu gọi bước ra phía trước những ai coi trọng các quyền và đặc quyền tôn giáo

của mình sao? Thời điểm đang nhanh chóng đến khi những người chọn vâng phục Đức Chúa Trời hơn là loài người sẽ phải ném trái bàn tay đàn áp. Vậy chúng ta có sẽ làm ô danh Đức Chúa Trời bằng cách im lặng trong khi các điều răn thánh của Ngài bị chà đạp dưới chân chẳng?

Trong khi thế giới Tin Lành, qua thái độ của mình, đang có những nhượng bộ đối với Rôma, chúng ta hãy tỉnh thức để thấu hiểu tình hình và nhìn nhận cuộc tranh đấu trước mắt theo đúng thực chất của nó. Hãy để những người lính canh cất tiếng và công bố sứ điệp là lẽ thật hiện tại cho thời điểm này. Chúng ta hãy cho dân chúng biết chúng ta đang ở đâu trong lịch sử tiên tri và nỗ lực khơi dậy tinh thần Tin Lành chân chính, đánh thức thế giới nhận thức về giá trị của những đặc ân tự do tôn giáo đã được hưởng bấy lâu nay.

Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta thức tỉnh, vì kỳ cuối cùng đã gần. Mỗi giờ trôi qua đều là một thời khắc bận rộn trong các triều đình trên trời nhằm chuẩn bị một dân trên đất để đóng một vai trò trong những cảnh tượng trọng đại sắp mở ra trước mắt chúng ta. Những khoảnh khắc đang trôi qua này, vốn dường như chẳng mấy giá trị đối với chúng ta, lại mang nặng ý nghĩa vĩnh cửu. Chúng đang định hình vận mệnh các linh hồn cho sự sống đời đời hoặc sự chết đời đời. Những lời hôm nay chúng ta nói cho dân chúng nghe, những việc chúng ta đang làm, tinh thần của sứ điệp chúng ta đang mang, sẽ là mùi thơm của sự sống đưa đến sự sống, hoặc mùi thơm của sự chết đưa đến sự chết.

"Hỡi anh em, anh em có nhận ra rằng sự cứu rỗi của chính mình, cũng như vận mệnh của các linh hồn khác, tùy thuộc vào sự chuẩn bị mà ngay bây giờ anh em đang thực hiện cho cuộc thử thách trước mắt chúng ta không? Anh em có sự nhiệt thành mãnh liệt ấy, có lòng đạo đức và sự tận hiến ấy, để có thể đứng vững khi sự chống đối dấy lên nghịch lại anh em không? Nếu Đức Chúa Trời đã từng phán qua tôi, thì sẽ đến lúc anh em bị đưa ra trước các hội đồng, và mọi lập trường về lẽ thật mà anh em nắm giữ sẽ bị phê phán gay gắt. Khoảng thời gian mà nhiều người hiện đang để lãng phí lẽ ra phải được dành cho trách nhiệm mà Đức Chúa Trời đã giao cho chúng ta, là chuẩn bị cho cuộc khủng hoảng đang đến gần." Chúng Ngôn, tập 5, 714-716.